

Тазкия 173-дарс. Кибр ва манманлик

20:00 / 19.02.2022 4977

Ҳар бир мўмин-муслмон банда эҳтиёт бўлиши лозим бўлган қалб хасталикларидан бири кибр ва манманликдир.

Кибр ва манманлик бир-бирига яқин ва ўхшаш салбий сифатлардир.

«Кибр», «такаббур» сўзлари луғатда катталик маъносини билдиради ва ўзини бошқалардан катта, устун ва афзал ҳисоблаш сифатига эга бўлган шахсга нисбатан ишлатилади.

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бу сифатни «Кибр ҳақни инкор қилиш ва одамларни ҳақир санашдир», деб таърифлаганлар.

Имом Ғаззолий кибрни «У ўзини улуғ санаш ва қадрини бошқанинг қадридан устун қўйиш», деб таърифлаган.

«Иҳёу улумид-дин» асарида кибрнинг бадбахтлик калити экани қуйидагича баён қилинади: «Саодат калити ҳушёрлик ва фаҳму фаросатдадир. Бадбахтлик манбаи кибр ва ғафлатдадир.

Банда учун Аллоҳ таолонинг неъматлари ичида иймон ва маърифатдан улуғи йўқдир. Унга эришиш учун бағрикенглик ва қалб кўзи ўткирлигидан бошқа васила йўқ.

Куфр ва маъсиятдан каттароқ бало, офат йўқдир. Мазкур икки нарсага чақиришда қалб кўрлиги ва жаҳолат зулматидан бошқа нарса йўқдир.

Зийрак кишилар Аллоҳ таоло уларнинг ҳидоятини ирода қилган ва қалбларини Исломига кенг қилиб қўйганлардир. Мутакаббирлар Аллоҳ таоло уларнинг залолатини ирода қилган ва қалбларини худди осмонга чиқаётгандаги каби тор ва танг қилиб қўйганлардир.

Мутакаббир ўз ҳидоятига кафил бўлиши учун қалб кўзи очилмаган кишидир».

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди